

פסחים ט

עוד מקרים של פסק

<p>השוואה למקרה אחר</p> <p>היינו שני שבילין. דתנן: שני שבילין, אחד טמא ואחד טהור, והלך באחד מהן ועשה טהרות, ובא חבירו והלך בשני ועשה טהרות.</p> <table border="1" data-bbox="565 285 1052 453"> <tr> <td>רבי יהודה</td> <td>רבי יוסי</td> </tr> <tr> <td>אם נשאלו זה בפני עצמו וזה בפני עצמו - טהורין, שניהן בבת אחת - טמאין</td> <td>בין כך ובין כך טמאין</td> </tr> </table> <p>אמר רבא ואיתימא רבי יוחנן:</p> <table border="1" data-bbox="337 499 1052 625"> <tr> <td>בבת אחת</td> <td>בזה אחר זה</td> <td>בבא להשאל עליו ועל חבירו</td> </tr> <tr> <td>דברי הכל טמאין</td> <td>דברי הכל טהורין</td> <td>מחלוקת - רבי יוסי מדמי ליה לבת אחת, ורבי יהודה מדמי ליה לזה אחר זה</td> </tr> </table>	רבי יהודה	רבי יוסי	אם נשאלו זה בפני עצמו וזה בפני עצמו - טהורין, שניהן בבת אחת - טמאין	בין כך ובין כך טמאין	בבת אחת	בזה אחר זה	בבא להשאל עליו ועל חבירו	דברי הכל טמאין	דברי הכל טהורין	מחלוקת - רבי יוסי מדמי ליה לבת אחת, ורבי יהודה מדמי ליה לזה אחר זה	<p>המקרה</p> <p>צבור אחד של חמץ, ולפניו שני בתים בדוקין, ואתא עכבר ושקל, ולא ידעין אי להאי על אי להאי על</p>
רבי יהודה	רבי יוסי										
אם נשאלו זה בפני עצמו וזה בפני עצמו - טהורין, שניהן בבת אחת - טמאין	בין כך ובין כך טמאין										
בבת אחת	בזה אחר זה	בבא להשאל עליו ועל חבירו									
דברי הכל טמאין	דברי הכל טהורין	מחלוקת - רבי יוסי מדמי ליה לבת אחת, ורבי יהודה מדמי ליה לזה אחר זה									
<p>היינו בקעה, ובפלוגתא דרבי אליעזר ורבנן. דתנן: הנכנס לבקעה בימות הגשמים וטומאה בשדה פלונית, ואמר אחד: הלכתי במקום הלז, ואיני יודע אם נכנסתי באותה שדה ואם לא נכנסתי.</p> <table border="1" data-bbox="305 722 1052 856"> <tr> <td>רבי אליעזר</td> <td>חכמים</td> </tr> <tr> <td>מטהר שהיה רבי אליעזר אומר: ספק ביאה - טהור, ספק מגע טומאה - טמא.</td> <td>ומטמאין. ספק טומאה ברשות היחיד טמא</td> </tr> </table>	רבי אליעזר	חכמים	מטהר שהיה רבי אליעזר אומר: ספק ביאה - טהור, ספק מגע טומאה - טמא.	ומטמאין. ספק טומאה ברשות היחיד טמא	<p>ספק על ספק לא על</p>						
רבי אליעזר	חכמים										
מטהר שהיה רבי אליעזר אומר: ספק ביאה - טהור, ספק מגע טומאה - טמא.	ומטמאין. ספק טומאה ברשות היחיד טמא										
<p>פלוגתא דרבי מאיר ורבנן. דתנן,</p> <table border="1" data-bbox="305 890 1052 1024"> <tr> <td>היה רבי מאיר אומר</td> <td>חכמים</td> </tr> <tr> <td>כל דבר שבחזקת טומאה - לעולם הוא בטומאתו עד שיודע לך הטומאה היכן היא.</td> <td>בודק עד שמגיע לסלע או לקרקע בתולה.</td> </tr> </table>	היה רבי מאיר אומר	חכמים	כל דבר שבחזקת טומאה - לעולם הוא בטומאתו עד שיודע לך הטומאה היכן היא.	בודק עד שמגיע לסלע או לקרקע בתולה.	<p>על ובדק ולא אשכח</p>						
היה רבי מאיר אומר	חכמים										
כל דבר שבחזקת טומאה - לעולם הוא בטומאתו עד שיודע לך הטומאה היכן היא.	בודק עד שמגיע לסלע או לקרקע בתולה.										
<p>פלוגתא דרבי ורבן שמעון בן גמליאל. דתניא: שדה שנאבד בה קבר -</p> <table border="1" data-bbox="305 1058 1052 1192"> <tr> <td>רבי</td> <td>רבן שמעון בן גמליאל</td> </tr> <tr> <td>הנכנס לתוכה טמא. נמצא בה קבר - הנכנס לתוכה טהור, שאני אומר: קבר שאבד - הוא קבר שנמצא</td> <td>תיבדק כל השדה כולה</td> </tr> </table>	רבי	רבן שמעון בן גמליאל	הנכנס לתוכה טמא. נמצא בה קבר - הנכנס לתוכה טהור, שאני אומר: קבר שאבד - הוא קבר שנמצא	תיבדק כל השדה כולה	<p>על ובדק ואשכח</p>						
רבי	רבן שמעון בן גמליאל										
הנכנס לתוכה טמא. נמצא בה קבר - הנכנס לתוכה טהור, שאני אומר: קבר שאבד - הוא קבר שנמצא	תיבדק כל השדה כולה										
<p>פלוגתא דרבי ורבנן. דתניא: הניח מנה ומצא מאתים</p> <table border="1" data-bbox="305 1226 1052 1297"> <tr> <td>רבי</td> <td>חכמים</td> </tr> <tr> <td>חולין ומעשר שני מעורבין זה בזה</td> <td>הכל חולין</td> </tr> </table>	רבי	חכמים	חולין ומעשר שני מעורבין זה בזה	הכל חולין	<p>הניח תשע ומצא עשר</p>						
רבי	חכמים										
חולין ומעשר שני מעורבין זה בזה	הכל חולין										
<p>היינו סיפא, דתניא: הניח מאתים ומצא מנה</p> <table border="1" data-bbox="305 1331 1052 1402"> <tr> <td>רבי</td> <td>חכמים</td> </tr> <tr> <td>מנה מונח ומנה מוטל</td> <td>הכל חולין.</td> </tr> </table>	רבי	חכמים	מנה מונח ומנה מוטל	הכל חולין.	<p>הניח עשר ומצא תשע</p>						
רבי	חכמים										
מנה מונח ומנה מוטל	הכל חולין.										
<p>פלוגתא דרבן שמעון בן גמליאל ורבנן. דתניא: קרדום שאבד בבית -</p> <table border="1" data-bbox="305 1436 1052 1570"> <tr> <td>תנא קמא</td> <td>רבן שמעון בן גמליאל</td> </tr> <tr> <td>הבית טמא, שאני אומר: אדם טמא נכנס לשם ונטלו</td> <td>הבית טהור, שאני אומר: השאילו לאחר ושכח, או שנטלו מזוית זו והניח בזוית האחרת ושכח</td> </tr> </table> <p>שאלה על דברי רשב"ג: זוית מאן דכר שמיה? תשובה: חסורי מחסרא והכי קתני: קרדום שאבד בבית - הבית טמא, שאני אומר: אדם טמא נכנס לשם ונטלו; או שהניחו בזוית זו ומצאו בזוית אחרת - הבית טמא, שאני אומר: אדם טמא נכנס לשם ונטלו מזוית זו והניחו בזוית אחרת. רבן שמעון בן גמליאל אומר: הבית טהור, שאני אומר: השאילו לאחר ושכח, או שנטלו מזוית זו והניחו בזוית זו ושכח.</p>	תנא קמא	רבן שמעון בן גמליאל	הבית טמא, שאני אומר: אדם טמא נכנס לשם ונטלו	הבית טהור, שאני אומר: השאילו לאחר ושכח, או שנטלו מזוית זו והניח בזוית האחרת ושכח	<p>הניח בזוית זו ומצא בזוית אחרת</p>						
תנא קמא	רבן שמעון בן גמליאל										
הבית טמא, שאני אומר: אדם טמא נכנס לשם ונטלו	הבית טהור, שאני אומר: השאילו לאחר ושכח, או שנטלו מזוית זו והניח בזוית האחרת ושכח										

עוד דינים בעכברים ותינוקות: אמר רבא:

עכבר - עכבר נכנס וככר בפיו, ונכנס אחריו ומצא פירוין	תינוק - תינוק נכנס וככר בידו, ונכנס אחריו ומצא פירוין
צריך בדיקה, מפני שאין דרכו של עכבר לפרר	אין צריך בדיקה, מפני שדרכו של תינוק לפרר

שאלה: בעי רבא:

שני הצדדים לשאלה	מקרה עליו שואל	שלב ראשון
היינו האי דעל, והיינו האי דנפק. או דילמא: אחרינא הוא?	עכבר נכנס וככר בפיו, ועכבר יוצא וככר בפיו מהו?	שלב שני
האי ודאי אחרינא הוא, או דילמא ארמויי ארמיה מיניה?	אם תמצא לומר: היינו האי דעל עכבר לבן נכנס וככר בפיו, ועכבר שחור יוצא וככר בפיו מהו?	שלב שלישי
חולדה ודאי מעכבר שקלתיה, או דילמא: אחרינא הוא, דאם איתא דמעכבר שקלתיה - עכבר בפיה הוה משתכח	ואם תמצא לומר: עכברים לא שקלי מהדדי, עכבר נכנס וככר בפיו, וחולדה יוצאה וככר בפיה מהו?	שלב רביעי
הכא ודאי איהו הוא, או דילמא: אם איתא דאיהו ניהו - ככר בפי עכבר משתכח הוה בעי אישתכוחי. או דילמא: משום ביעתותא הוא נפל, ושקלתיה?	ואם תמצא לומר: אם איתא דמעכבר שקלתיה עכבר בפיה הוה משתכח - עכבר נכנס וככר בפיו, וחולדה יוצאה וככר ועכבר בפי חולדה מהו?	

עוד סידרה של שאלות: בעי רבא:

שני הצדדים לשאלה	מקרה עליו שואל	שלב ראשון
מי אמרינן כולי האי לא אטרחוהו רבנן כיון דלא נחית מנפשיה - לא אתי למיכלה, או דילמא: זימנין דנפל ואתי למיכלה.	ככר בשמי קורה צריך סולם להורידה או אין צריך?	שלב שני
הכא ודאי דלא עבידא דסלקה מנפשה, או דילמא: זימנין דנחית למעבד צורכיה, ואתי למיכליה.	ואם תמצא לומר זימנין דנפל ואתי למיכלה - ככר בבור צריך סולם להעלותה או אין צריך?	שלב שלישי
בגופיה אטרחוהו רבנן, בממוניה לא אטרחוהו רבנן, או דילמא לא שנא?	אם תמצא לומר זימנין דנחית לצורכיה ואתי למיכלה, ככר בפי נחש צריך חבר להוציא או אין צריך?	

משנה.

רבי יהודה	חכמים
בודקין אור ארבעה עשר, ובארבעה עשר שחרית, ובשעת הביעור.	לא בדק אור ארבעה עשר - יבדוק בארבעה עשר, לא בדק בארבעה עשר - יבדוק בתוך המועד, לא בדק בתוך המועד יבדוק לאחר המועד.

ומה שמשירר יניחנו בצינעא, כדי שלא יהא צריך בדיקה אחריו.

שאלה על ר' יהודה: מאי טעמא דרבי יהודה?

תשובה: רב חסדא ורבה בר רב הונא דאמרי תרויהו: כנגד שלש השבתות שבתורה **לא יראה זק חמץ ולא יראה זק שאר, ספעת ימים שאר לא ימצא כפתים, אכ פיוס וראשון תספיתו שאר מפתים.**

קושי: מתיב רב יוסף: **רבי יהודה אומר: כל שלא בדק בשלשה פרקים הללו - שוב אינו בודק.** אלמא: במכאן ואילך הוא דפליגי!

הקושי לפי נוסח אחר: מר זוטרא מתני הכי; מתיב רב יוסף: **רבי יהודה אומר: כל שלא בדק**

באחד משלשה פרקים הללו - שוב אינו בודק. אלמא: בשוב אינו בודק הוא דפליגי!

פירוש אחר לדברי המשנה: אלא: רבי יהודה נמי אם לא בדק קאמר, והכא בהא קמיפלגי

ר' יהודה	חכמים
מקמי איסורא - אין, בתר איסורא - לא, גזירה	לא גזרי

